

[Engell]

samarbejde med den nordiske minister og hans embedsmænd, som vi oplever det i den danske delegation. Jeg synes, det er et solidt og et gensidigt samarbejde, hvor ministeren i det daglige viser megen respekt for parlamentarikerens vilkår, og det vil jeg gerne begynde med at kvittere for.

Forud for samlingen på Ålandsøerne må vi atter konstatere, at det nordiske samarbejde står i særligt relief i forhold til forhandlingerne med EF. Vi er i den konservative folketingsgruppe tilfredse med, at der på topmødet er åbnet for fortsatte optagelsesforhandlinger på fuld kraft. De bør fra dansk side have al mulig støtte, og det er jo også, hvad regeringen lægger op til.

Men vi må se i øjnene, at det nordiske samarbejde fortsat vil skulle udvikle sig mellem nordiske lande, som har forskelligt tilknytningsforhold til det europæiske samarbejde. Det må det nordiske indrettes på, men det vil være ønskeligt, at man søger i større grad at have den samme dagsorden som i det europæiske samarbejde. Vi bør med andre ord bruge det nordiske samarbejde som et sted, hvor regeringer og parlamentarikere henter inspiration, søger indflydelse for nordiske synspunkter og værdier og forbereder indsatsen i det europæiske samarbejde; ikke fordi de er alternativer til hinanden, men nødvendige og værdifulde supplement. Og i den forbindelse er der ingen tvivl om, at det aktive formandskab kan komme til at spille en rolle.

Ministeren kommenterer i sin redegørelse budgetforhandlingerne i forbindelse med Budget 94, og efter en lang tid tider noget besværlig vej er det lykkedes, og parlamentarikerne får nu den indflydelse, som vi længe har ønsket.

Vi går ud fra, at ministerrådet i sin endelige udformning vil respektere parlamentarikerens forslag og ideer; ellers ville det jo være uden mening.

Denne gang gik det hurtigt, men det er vores håb, at det i et samarbejde mellem Nordisk Råds parlamentarikere og ministerrådet må lykkes at bygge en budgetprocedure op for de kommende år, der sikrer, at alle har tilstrækkelig god tid til at forberede og gennemdiskutere forslagene og foretage prioriteringerne. Det vil også betyde, at det nordiske samarbejde får en klarere partipolitisk profil, og det tror jeg ikke vil skade dette samarbejde.

Et andet punkt, som er vigtigt i forbindelse med sessionen, er den udenrigspolitiske debat og debatten om beskæftigelsen i Norden, som min kollega hr. Gammelgaard vil kommentere som formand også for Nordisk Råds Økonomiske Udvalg.

Jeg kan nævne, at den konservative gruppe i Nordisk Råd til sessionen – også fordi vi finder, at den udenrigspolitiske diskussion er vigtig – har forberedt et forslag, som opfordrer de nordiske landes regeringer til at forstærke kravet over for Rusland om tilbagetrækning af de russiske styrker fra Estland og Letland. Det er et forslag, vi mener bør kunne vedtages i enstemmighed, og som vil kunne give en klar politisk opbakning i forhold til statsministrene og udenrigsministrene i deres indsats under forhandlingerne om Baltikum.

Op til sessionen har der været mange diskussioner om det fælles nordiske satellitsamarbejde. Vi mener, det er vigtigt, at regeringen nu melder klart fra og siger, så det ikke er til at misforstå, at Danmark ikke ønsker at være med i dette projekt. Tiden er nu slut, hvor vi med høflige formuleringer fortsætter sonderinger og markedsundersøgelser. Tiden er kommet, hvor vi vil opfordre regeringen til at sige fra over for et projekt, som både økonomisk og i forhold til seerne må siges at være urealistisk.

Det forslag, man så her i oktober måned, indebærer, at kun ca. 4 millioner ud af de mere end 10 millioner husstande, der kan se tv i Norden, vil have en teoretisk mulighed for at se satellitkanalen. Ser vi på omkostningerne, vil der være tale om så store beløb både for de licensfinansierede selskaber og for seerne, at man må sige, det ingen interesse har.

Jeg vil også henvise til de bemærkninger, som Danmarks Radio har gjort, hvor man klart har taget afstand fra projektet. Den klokkeklare afvisning af at ville deltage må få konsekvenser. Det betyder ikke, at det nordiske tv-samarbejde ikke kan styrkes og udvikles, men det må være på et helt andet grundlag.

Jeg vil også over for ministeren og regeringen rejse et andet spørgsmål, som jeg synes vi bør interessere os for både i ministerrådet og i den parlamentariske sammenhæng her i Folketinget, og det drejer sig om Den Nordiske Investeringsbank. Den Nordiske Investeringsbank blev jo oprettet i 1975, og man besluttede sig dengang til, at der skulle være mulighed for